

27. Огънь.

Мълнія са трѣсна и сламенныи покрывъ са зашли отъ нея. Не си намазалъ талигажіята осьта, погнѣлъ конѣтѣ, гledашъ че отъ трите то осьта зе да пуща дымъ; а съ нея наедно и колелото, пустни на осьта въздухъ и осьта ще пламне. Удари конътъ съ подковата си у камъкъ и рукижха искры, които и тѣ можаха запали сламата, както, кога челѣкъ удари съ огниво кремъка, запалва праханъта. Само за туй ли трѣба на челѣка огънь да си запали лулата? Лулата не е никакъ потрѣбна на челѣка, а безъ огънь не са живѣе. Какъ быхмы си стопили зимѣ стаитѣ, ако не бѣхмы умѣли да си добывамы огънь? А какъ Ѣхъмы си опечи хлѣбъ безъ огънь? Кокошката кълье сурви зърна. Котката єде сурво месо, а челѣкъ вари и пече храната си; само нѣкои овощія и плодове єде той сурви. Безъ огънь челѣкъ не Ѣше да може да живѣе на този свѣтъ: въ студенытѣ страни той бы замръзнулъ и плюснулъ отъ гладъ.

Огънътъ ни дава топлина, а отъ топлината са нече и вари храната. Погледнете, какви чудеса прави огънътъ: жидкийтѣ бѣлтѣкъ на ейцето отъ огъня става твърдъ и ный єдемъ печены и варены ейца; да земемъ малко масть и да я туримъ въ тиганя и мастьта отъ огъня ще са обърне отъ твърда на жидка (течна), ще са разтопи. За да възври водата пакъ трѣба огънь; но затуй трѣба жарь, горещина побче три пѣти отъ колкото трѣба да стопимъ пачія масть. Ще рече, огънътъ дава топлина и тъзи топлина която не грѣе, тя и вари. Храната може са вари и да не са тури на огъния, тя може са свари съ горѣща паря. Много предметы горятъ но не сичкытѣ даватъ